

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

ning, der tilsigter at sikre de fattigste her i landet det nødvendige til livets ophold. Det er moralsk forkasteligt, og det bør straffes hårdt, hvis man ikke efterkommer de påbud, rigsdagen her giver.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har for skik at fremstille disse foranstaltninger som narreværk. Det fraråder jeg også. Disse foranstaltninger gennemføres ud fra en interesse for at skaffe tålelige kår for de fattigste her i landet, og de mennesker, der direkte eller indirekte opfordrer til misbrug, påtager sig et ansvar med hensyn til den almindelige tillid til lovgivningsmagten, et ansvar, som det ærede medlem og hans parti ikke kan bære. Jeg må derfor fraråde den argumentation, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen fremfører i denne sag, idet han nærmest betragter det som en selvfølge, at de regler, som denne rigsdag vedtager, overtrædes, og jeg må henstille til den højtærede landbrugsminister, at han kræver oplyst, om der foreligger sådanne tilfælde af overtrædelser, og at han, hvis de foreligger, tager meget hårdt på dem. Jeg ved, at landbrugsministeren er en mand, der kan tage hårdt på tingene, hvis det er nødvendigt, og her er et område, hvor vi fra lovgivningsmagts side må forlange, at spekulanter og mennesker med en dårlig moral ikke undergraver de foranstaltninger, som er givet i et ganske bestemt og nødvendigt øjemed, nemlig det at sikre den fattigste del af befolkningen de nødvendige livsfornødheder til overkommelige priser.

Landbrugsministeren (H. Hauch): De bemærkninger, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gjorde i forbindelse med gennemførelsen af denne lovgivning, kan jeg ganske slutte mig til. Det er jo klart, at når prisforholdene er blevet så mærkværdige, som de er, må der komme et tidspunkt, da rigsdagen tager under overvejelse, om man kan følge denne linie ud i al fremtid, for når forholdene har udviklet sig derhen, at den, der køber brødet, kun betaler omkring en trediedel af det, det koster at fremstille det, og staten betaler resten, er vi inde i noget, som, overført på vor almindelige økonomi, ville føre til ting, vi slet ikke tør gennemtænke. Derfor må

der komme et tidspunkt, hvor vi tager hele dette spørgsmål op. Men jeg er gansk enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i, at tiden næppe er til at gøre det i dette øjeblik, og derfor er jeg gået ind på at fremsætte dette lovforslag og medvirke til dets gennemførelse, idet jeg tror, at det under de foreliggende forhold er rigtigt at gøre det.

Må jeg sige et par ord til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Hele den form og fremgangsmåde, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen ved denne som ved mange andre lejligheder anvender, frister ikke i særlig høj grad til at gå ind i en forhandling med ham. Men det kan jo drives for vidt, og det forekommer mig, at det ærede medlem i det foreliggende tilfælde har drevet sagen lidt for vidt! Hvad er det, det ærede medlem siger om dette lovforslag? Han søger nærmest at gøre forslaget til grin ved at påstå, at der nu indføres så rigoristiske bestemmelser, at man ikke engang kan opfodre affaldsbrød. (*Oluf Pedersen:* Ja, det står der jo!). Det ærede medlem burde dog være på det rene med, at dette kan hverken være fornuftigt eller forstandigt, og det vil heller ikke blive tilfældet. (*Oluf Pedersen:* Det står jo i lovforslaget!). Dersom det ærede medlem kunne have tålmodighed, hvad han øjensynligt ikke har ret meget af, til jeg får forklaret ham, hvad grunden er til hans fejltagelse, skal jeg henvise til, at i det kornlovsforslag, som er fremsat, og som jeg tror det ærede medlem gør klogt i at regne med vil blive gennemført — lige så vel som de andre foranstaltninger, som de politiske partier er blevet enige om at gennemføre —, står der i § 9:

„Det er forbudt at anvende rug og hvede samt produkter heraf til fodring, jfr. dog § 1 a, ligesom enhver anden anvendelse af de nævnte kornarter end til fremstilling af mel og gryn til menneskeføde er forbudt uden særlig tilladelse fra landbrugsministeren.“

Ministeren kan dog fastsætte undtagelser fra de nævnte forbud, og en af de undtagelser, der vil blive fastsat, såsnart lovforslaget er vedtaget, er, at affaldsbrød naturligvis kan opfodres. Det er da klart, at ingen fornuftige mennesker kunne tænke sig at tiltræde en ordning — der er sikkert